

[Holger Eriksen.]

Men i øvrigt tænker jeg særlig på nydstykket jord, hvor vurderingen i henhold til loven har foreligget, inden den endelige pris blev fastsat. Her er det helt åbenbart, at køberen har været klar over, hvad han gik ind til. Jeg har et meget oplysende eksempel fra et læserbrev i Politiken under valgkampen. En navngiven person havde erhvervet en grund for 40.000 kr. + 11.000 kr. afgiftspligtig grundskyld. Bagefter opdagede sælgeren, at grundstigningsskylden skulle bortfalde, og han krævede derfor, at købesummen skulle forhøjes med 11.000 kr. Hvis nu den omvurdering, der danner grundlaget for de 11.000 kr., er foretaget efter fremsættelsen af finansministerens forslag i fjor, er det sælgeren, der har ladet sig narre, ligesom det i visse tilfælde er sket med køberen; men hvis det er sket, inden løftet om fiksering fremkom, har sælgeren fuld ret til at føle sig narret. Han er regulært blevet snydt for de 11.000 kr., som staten så i sin ubegribelige visdom har foræret til en anden.

I grundskyldskommissionen hævdede der sig mange røster for, at man skulle gennemføre fuld grundskyld uden erstatning til ejerne. Jeg gik imod det med den begrundelse, at hvis man således uden erstatning kunne fratage en mand hans vel-erhvervede jord, ja, så kunne man jo lige så godt vedtage, at alle rødhårede skulle aflevere deres formue. Men når man pludselig finder på at optræde som filantrop over for dem, der har købt jord til en pris, som de gik ud fra jorden var værd, ja, så kan man lige så godt vedtage at give rødhårede, skaldede eller andre smågrupper af befolkningen en foræring på fællesskabets bekostning. Mens den højtærede finansminister uden at blinke har accepteret ekspertudvalgets forslag om, at man skulle optræde som godgørende ved uden forbehold at gå tilbage til 12. vurdering — dog således at hvis der foreligger en senere og lavere vurdering, skal denne bruges — har han helt set bort fra samme udvalgs protest mod at tilbagebetale legalt opkrævede beløb for højere vurderinger fra 1960, til den ny lov træder i kraft. Her siger udvalget,

„at en sådan foranstaltning vil medføre ikke ubetydelige teknisk-administrative vanskeligheder“,

og dernæst fastslås det — her citerer jeg igen —:

„vil en tilbagebetaling for 4 år vedrørende 1961-vurderinger og 3 år vedrørende 1962-vurderinger betyde en tilbagebetaling af en størrelsesorden på ca. 70-80 mill. kr. Da kommunerne har oppebåret halvdelen af grundstigningsskylden, må disse derhos formentlig på samme måde skulle deltage i refusionen, altså med ca. 35-40 mill. kr., hvilket ville kunne påvirke deres udskrivning af indkomstskat, eventuelt i flere år“.

Nu har den højtærede finansminister jo generøst stillet i udsigt, at han vil give kommunerne en erstatning. Så bliver det staten, der må af med pengene — og det betyder måske heller ikke så forfærdelig meget, for staten har jo penge nok! Den kan jo bare udskrive nogle flere forbrugsskatter! Men det giver mig anledning til helt og fuldt at tilslutte mig de advarsler, der er fremsat til arbejderne om ikke at stille for store lønkrav. Når man således skal give foræringer til grundejerne, ja, så må der naturligvis blive mindre tilbage til arbejderne.

Jeg kan i øvrigt huske, at bl. a. ordføreren for det radikale parti, det ærede daværende medlem hr. Helge Larsen, under sagens behandling i fjor gik stærkt imod at give loven tilbagevirkende kraft eller — som han sagde — at give foræringer til køberne. Det minder mig om en gammel vittighed, der gik ud på, at daværende statsminister Zahle engang, da hans partifæller talte alt for ivrigt om grundskyld, advarende skal have udtalt, at grundskylden jo var noget, man skulle betale, ikke noget, man skulle have. Nu kan man vende det om og sige, at når man nu dels eftergiver plålagt grundstigningsskyld, dels fikserer denne grundstigningsskyld og således eftergiver det, der skulle have været betalt efter den gældende lov, ja, så er det vitterlig noget, som de pågældende får; men da man ikke kan give uden samtidig at tage, er det penge, som andre må udrede.

Og dermed vender jeg mig til selve forslaget om fiksering, hvormed der jo kastes 3 skovle jord på grundskyldstanken. Jeg har hørt mange angreb på den, men jeg har ikke med min bedste vilje kunnet finde noget reelt i disse angreb. Trængt sammen